

- 2) a) Un comerciant cu amănuntul sau un furnizor care revinde unui cumpărător de loturi (de articole reziduale) un bun restituit de un consumator sau care a devenit excedentar în asortimentul său trebuie considerat un deținător care aruncă bunul respectiv în sensul articolului 3 punctul 1 din Directiva cadru?
- b) Pentru răspunsul la întrebarea 2.a este relevantă valoarea prețului de vânzare datorat de cumpărătorul de loturi comerciantului cu amănuntul sau furnizorului?
- c) Pentru răspunsul la întrebarea 2.a este relevantă împrejurarea că este vorba despre un bun care prezintă un viciu sau un defect ușor de remediat?
- d) Pentru răspunsul la întrebarea 2.a este relevantă împrejurarea că este vorba despre un bun care prezintă un viciu sau un defect de o asemenea amploare sau gravitate încât, pentru acest motiv, bunul nu mai este adecvat sau util în raport cu destinația sa inițială?
- 3) a) Un cumpărător de loturi care revinde unor terți (din străinătate) un lot mare de bunuri achiziționat de la comercianți cu amănuntul sau de la furnizori, care au fost restituite de consumatori sau au devenit excedentare, trebuie considerat un deținător care aruncă lotul respectiv de bunuri în sensul articolului 3 punctul 1 din Directiva cadru?
- b) Pentru răspunsul la întrebarea 3.a este relevantă valoarea prețului de vânzare datorat de terț cumpărătorului loturilor?
- c) Pentru răspunsul la întrebarea 3.a este relevantă împrejurarea că lotul de bunuri conține și articole care prezintă un viciu sau un defect ușor de remediat?
- d) Pentru răspunsul la întrebarea 3.a este relevantă împrejurarea că este vorba despre un bun care prezintă un viciu sau un defect de o asemenea amploare sau gravitate încât, pentru acest motiv, bunul respectiv nu mai este adecvat sau util în raport cu destinația sa inițială?
- e) Pentru răspunsul la întrebările 3.c sau 3.d, este relevantă proporția bunurilor defecte din întregul lot de bunuri revândute terților? Dacă da, ce procentaj constituie punctul de inflexiune?

(¹) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO 2008, L 312, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) la 18 octombrie 2017 – J. Portugal Ramos Vinhos SA/Adega Cooperativa de Borba CRL

(Cauza C-629/17)

(2018/C 032/20)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Reclamantă: J. Portugal Ramos Vinhos SA

Pârâtă: Adega Cooperativa de Borba CRL

Întrebarea preliminară

În contextul examinării admisibilității unei cereri de înregistrare a unor semne sau indicii pentru desemnarea unor produse vinicole, expresia „indicii putând servi, în comerț, pentru a desemna [...] alte caracteristici ale [produsului sau ale prestării de servicii]”, care este prevăzută la articolul [3] alineatul (1) litera (c) din Directiva 2008/95/CE⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că include trimiterea, în expresii verbale adoptate ca marcă ce includ o denumire geografică protejată ca denumire de origine a unui vin, la termenul „adega”, ca expresie utilizată în mod curent pentru identificarea instalațiilor și a incintelor în care se desfășoară procesul de fabricație a acestui tip de produse, în expresia verbală adoptată ca marcă, în cazurile în care această expresie („adega”) este unul dintre elementele verbale ce compun denumirea persoanei juridice care dorește să obțină înregistrarea mărcii?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugalia) la 15 noiembrie 2017 – Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal și alții

(Cauza C-637/17)

(2018/C 032/21)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cogeco Communications Inc

Pârâte: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest-SGPS SA, Nos-SGPS SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatele (2), (3) și (4) din Directiva 2014/104/UE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene, precum și celelalte dispoziții ale acesteia sau principiile generale ale dreptului Uniunii Europene aplicabile pot fi interpretate în sensul că creează drepturi pentru un justițiabil (în speță o societate comercială pe acțiuni de drept canadian) de care el se poate prevala în justiție împotriva unui alt justițiabil (în speță o societate comercială pe acțiuni de drept portughez) în cadrul unei acțiuni în despăgubire privind un pretins prejudiciu suferit ca urmare a unei încălcări a dreptului concurenței, în special atunci când, la data introducerii acțiunii în justiție în cauză (27 februarie 2015), termenul de transpunere în dreptul național acordat statelor membre, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din directivă, nu a expirat încă?
- 2) Articolul 10 alineatele (2), (3) și (4) din directivă, precum și celelalte dispoziții ale sale sau principiile generale ale dreptului Uniunii Europene aplicabile pot fi interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea a articolului 498 alineatul (1) din Codul civil portughez, care, din moment ce se aplică unor fapte care au avut loc înainte de data publicării directivei menționate, înainte de intrarea sa în vigoare și înainte de data limită de transpunere a acesteia, în cadrul unei acțiuni în justiție introduse de asemenea înaintea acestei din urmă date:
  - a) stabilește un termen de prescripție de 3 ani pentru un drept la repararea prejudiciului întemeiat pe răspunderea civilă extracontractuală;
  - b) prevede că acest termen de 3 ani se calculează de la data la care persoana lezată a avut cunoștință de dreptul său la repararea prejudiciului, chiar dacă nu se cunosc responsabilul și întinderea exactă a prejudiciului; și